

کەرکووک و شکانی خاموشیەك لە فیستیڤالیکی ئەدەبى دا

ئاماھەكردنى : به رزان عوبىد

ھۆلى سارا بۇ بۇوك گواستنە وە و ئاھە نگ گىران، لە ژىر ئەم نا و نىشاڭە دا ھۇلىك ھە بۇو، ستافى نۇو سىنگە ئەلا وىزى ئۆزى لە پىشوازى مىوانە كاپىدا بۇبە رىيە بىردى، دووهە مىن ۋىستىقاش ئەلا وىزى ئۆزى بۇ جىرۇك و، شىعرا، لېكۈلېنەوە (لە جا وەروانىدا بۇون).

سەرە تا، دا ئا عە سكەر، بە رىيە بە رى ئۆزى ئۆزى لە كەركووك ووتارىكى دا كە تېبىدا ئا ما زەي بە كە مى بۇودجەي دا بىبىن كردنى ئەم ۋىستىقالەش كرد.

عبدالرەحمان مىستە فا پا رىزگارى كەركووك، وپىرای سو پا س و پى زانىنى خۇرى بۇ ئە دىب و نۇو سە رانى كەركووك مىزدە ئايى گۆيىگان وئە دىيان، كە بە بۇنە ئى بۇونى كەركووك بە پايتەختى رۇشنبىرى ئە مىسانى عىراق، ئا ورىكى جىدى لە م بۇوارە ئە درىيە وە.

ئە و مىواناتانى لە ۋىستىقالەشدا، دىيار بۇون، ئالا تالابانى و خالىد شووانى و مەلا شاخى و سرورد خانى كۆمەلە ئى هىياو، شلير خانى دۇنماكىرى كەركووك و قوبادى جەلى زا دە، غە فۇور حەمە سالىخ و جىجەداد دلىپاڭ و عەلى كە دىم و حە مە مۇكىرى ما مۇستا حە مە سابىر و، ما مۇستا سە باحى بازىگان.

درىيە ئەلا ۋىستىقى كەش، بە خويىندە وەي با بە تە كان درىيە ئە بۇو، بە لام بە دا خە وە، هېيج ئەنە نۇو سە رىك بە شادارى ئەم بۇنە يە ئە كە كەركووك، وپىرای كە مى مىوانانى ئىنىش.

دا ئا عە سكەر مان دوowan(ئا خىر هېيج لە نۇو سە رانى ئا فەرت، بۇھىنەنى بە رەھە مە كانىيان سە ردا نىيان ئە كەركووين، ئىمە 350دا وە تىنامە مان دا بەش كەركوو، زىيا تر ئە وانە ھاتۇون كە بە رەھە خۇيان ئە بە رەنام كە دا ئىيە)

ھەر جە نە، وا بىزا نەم دوو بنكە ئەلا ۋىستىقى كەركووك كە وە كە وە، بۇ كە مى ئەم مە راسىيمانە (عە بالستار جە بارى، نۇو سە روو رۇ ئەنە نۇوس) دە گىريتە وە (وپىرای هە بۇونى جە نە دا موودە زگا يە كى كە م، دەزگا كاپىش لە ئاستى ئە وە دا نىن، كۆرى تىدا بىرى، بە بىنائى يە كىتى نۇو سە را نىشە وە)

با بە تە كاپىش ھە جە شەن بۇون، بە لام بە دا خە وە، زۇرىييان لە بەر، كە مى ماوه، جە نە لا پە رە يە كىيان، دە پە راند. بۇ ئە مە دەنەزاد عە بىداواحىد ما مۇستاى دە خەنە ئە دې كۈوردى لە مەر با بە تە كا نە وە ووتى (بە راستى شتىكى تازە بۇون و، بە عە قىلە تىكى مە عريفى ئۆزى وە بۇون).

من بُو خُوم بابه ته که م به ناوی نازادی می بwoo لای فایه ق بی که سوشاعیره کلاسییه که کان، هه روه ها کوردو سه باره ت به دوونیای سوهراب، به شیوه یه کی نه کادیمی جووان، تا و تؤی با به ته که ای خوی کردبوو، ویرای شیعره کانی ترو با به ته کانی تر
که سیک کلیه ای نه وهی هه بwoo، با به ته که ای نا ردوده ونه خرا وه ته به رنا مه وه دشازاد سه باره ت به مه ش دریزه ای به قسه کانی دا(به رای من، سیاسه تیکی ثینتیتای هه یه و، به پی میزاج به رهه مه کان، هه نبزاراون، نه مه ش به بروای من زیبا نیکی زور به کلتوری کوردی ده گه یه نی، ره نگه نیکو لینه وه دووای تیوریزه کردنی به پراکتیک بکری و، کاردا نه وهی هه بی به لام ژانه کانی تر که مترا)

له جاو فیستقاله کانی سلیمانی و هه ولیر ده کرا جیا وا زیبیه کی به رجا وو ببینی، ویرای دا به ش کردنی نووسرا ویکی دانا عه سکه رو، دیبا ریه کی خالید شووانی که دوو نووسراوی د.که مال مه زهه ر بوون.

صلاح حسن پالawan نووسه رو وه رگیر ده لی (کلتوری فیستیقاله هیشتا لای نیمه جیگیر نه بوده، وه ک داین کردنی ته واوی پیویستسه کانی، له نا ورو پا به جیبا له دا به ش کردنی نووسرا وی نووسه دان، روزتا مه یه کش، بُو رومالکردنی ده رده که ن، هندی جار به لکوو نووسرا وی نووسه رانی به شداربووش هه رله و رُوژا نه دا به جاپ ده گه یه نن. دیاره وانه کراوه له که رکووک هه نوو مه رجی خوی هه یه .

بُو جوونی به رهه مه کان، جه ند شیوه یه ک بوون، عادل عمر سه رپه رشتکاری زمانی کووردی و نووسه ر (هندیکیان له ماتریا نیزمی دیا له کتیکه وه نزیک بوون، هه ندیکیشیان، دهسته واژه ای وای تیدا بود که نه ده بی نه بوون)

ده مویست به خاتری روو ماںکردنیکی زیا تر، ده گه ل قوبا دی جه لی زاده و حه مه موکری. قسه بکه م به لام به دا خه وه نه وان تیکرا رازی نه بوون.
ویرای نه وه هه رجونیک بی نه و خاموشیه ای، نه م شاره ده رگیری بوده، نه و بی که سیه یه نه م شاره که له دوروهه جاوی لی ده کری .

نه م فیستیقاله نه وانه ای شکاندو، که رکووک به خوی ده ووت (نه ری که رمیم ماوه، زستانگه لیکی تر زیان به سه ر به دم و سه رمه شقی ژیان بم) .